

WŁADYSŁAW WOJEWODA

Wstępne uwagi o grzybach Gorców — Preliminary notes on the Fungi in the Gorce Mountains (West Carpathians)

Wpłynęło 5. IX. 1963

Chociaż Karpaty są jednym z najbogatszych w grzyby regionów naszego kraju, znajomość mikoflory oraz rozmieszczenia poziomego i pionowego gatunków w polskiej części tych gór, mimo szeregu publikacji omawiających pasma karpackie, jest ciągle jeszcze za mała.

Do najslabiej opracowanych pod względem mikologicznym partii Karpat należą Gorce. Natomiast jeśli chodzi o rośliny naczyniowe, to badania przeprowadzone przez A. Medvecką-Kornaś i J. Kornasia przyniosły dokładne opracowanie flory (Kornaś 1957), zespołów leśnych (Medvecką-Kornaś 1957) oraz szczegółową charakterystykę geobotaniczną tego terenu (Kornaś 1955). W chwili obecnej wymienieni autorzy kończą opracowanie pozostałych zbiorowisk roślinnych Gorców (J. Kornaś — informacja ustna).

W oparciu o te prace można przystąpić do badania grzybów, których występowanie jest uzależnione z jednej strony od czynników klimatycznych i glebowych, z drugiej zaś od roślin naczyniowych i zbiorowisk przez nie utworzonych.

Dotychczasowe badania mikologiczne prowadzone w Gorcach miały charakter sporadycznych obserwacji i obejmowały zaledwie bardzo niewielki skrawek pasma. W roku 1887 zbierał w Gorcach grzyby J. Krupa (Krupa 1888, Wróblewski 1920), w latach 1910—1911 opublikowane zostały materiały zebrane przez S. Malutego (Namysłowski 1910, 1911; Wodziczko 1911), w roku 1911 prowadził tu badania A. Żmuda (Wróblewski 1918) i w roku 1932 W. Zabłocka (Zabłocka 1932). Wszystkie te obserwacje ograniczały się do okolic Rabki, Poręby Wielkiej i Obidowej.

Po długiej, prawie 25-letniej przerwie, pięcioletnie, a więc znacznie dokładniejsze obserwacje mikologiczne w dolinie Kowańca (między Turbaczem, Bukowiną Obidowską, Nowym Targiem i Czubą) przeprowadził w latach 1958—1962 Z. Domański, który zebrał tam około 240 gatunków grzybów wyższych. Materiały zebrane przez niego będą w najbliższym czasie opublikowane (Z. Domański — informacja korespondencyjna). O grzybach pozostałego obszaru Gorców nie znalazłem żadnej wzmianki w dostępnej literaturze.

Istniejące już dokładne opracowanie roślinności, zbiorowisk i flory naczyniowej Gorców, wielkie bogactwo lasów z zachowanymi partiami o częściowo przynajmniej pierwotnym charakterze oraz fakt, że do dziś grzyby tego rozległego pasma są prawie niezbrane, zachęciły mnie do rozpoczęcia badań mikologicznych w tej części Karpat.

Obserwacje rozpocząłem w jesieni 1960 roku. Granice Gorców jako jednostki geobotanicznej przyjąłem według Kornasia (1955). Granica zachodnia przebiega od wsi Skalisne wzdłuż Raby po źródła tej rzeki, Przełęcz Sieniawską i odcinek linii kolejowej pomiędzy przełęczą a mostem na Dunajcu. Granica południowa sięga po Dunajec od Nowego Targu do Kluszkowiec, Przełęcz Snoskę pomiędzy Wżarem a wzgórzami czorsztyńskimi oraz potok Krośnicę po jego ujście do Dunajca. Wschodnią granicę stanowi Dunajec na odcinku od Krościenka po ujście potoku Kamienica. Północną granicą jest linia przechodząca przez miejscowości: Skalisne—Olszówka—Poręba Wielka—Niedźwiedź—Konina—Lubomierz—Przełęcz Przysłop nad Rzekami, dalej wzdłuż Kamienicy po jej ujście do Dunajca. Obszar zamknięty w tak przyjętych granicach obejmuje powierzchnię około 550 km². Najwyższym wzniesieniem jest Turbacz — 1311 m n.p.m.

Celem pracy jest poznanie flory grzybów wyższych (głównie makroskopowych *Basidiomycetes*) i ich udziału w zbiorowiskach roślinnych, wyróżnienie gatunków charakterystycznych lub wyróżniających dla tych zbiorowisk, poznanie pionowego i poziomego rozmieszczenia gatunków w Gorcach, przebiegu pojawiania się owocników w ciągu roku, podobieństw i różnic z sąsiednimi pasmami karpackimi oraz z obszarem niżej.

Praca ta, prowadzona etapami, potrwa zapewne wiele lat. Niniejszy artykuł ma za zadanie poinformować o dotychczasowym stanie badań mikologicznych w Gorcach i o niektórych ciekawszych gatunkach tam zebranych.

W latach 1960—1963 odbyłem pięć wycieczek w Gorce. Grzyby zbierałem w październiku 1960 roku, w lipcu i październiku 1962 roku oraz w lipcu i sierpniu 1963 roku. Oprócz tego otrzymałem okazy kilkunastu gatunków (w tym kilku rzadkich i bardzo interesujących) zebrane w latach 1962—1963 przez prof. dra J. Kornasia i jego rodzinę oraz po jednym gatunku od mgr R. Rajchelówny i p. J. Guzika.

Zbiory moje pochodzą głównie z odcinka geobotanicznego Turbacza i były zbierane na następujących trasach: Łopuszna—Kiczora, Łopuszna—Turbacz—Poręba Wielka—Olszówka—Rabka, Rabka—Stare Wierchy, Turbacz—Gorc—Przysłop—Lubomierz, Stare Wierchy—Skalka—Obidowa—Przełęcz Sieniawska.

Od prof. J. Kornasia i jego asystentów otrzymałem materiały z odcinka geobotanicznego Lubania: z okolic wsi Maniowy, z południowych zboczy Runka, z doliny Ochotnicy, z terenów między potokami Jaszczce i Jamne oraz z Marszałka.

Lista zgromadzonych gatunków dochodzi do 220. Tak się składało, że zbiorów dokonywałem w okresach raczej niekorzystnych dla owocowania grzybów; przeważnie było za sucho lub za chłodno, prawie nie zbierałem grzybów w najkorzystniejszych miesiącach, a mianowicie w sierpniu i we wrześniu. Mimo to lista gatun-

ków zebranych w krótkim właściwie czasie świadczy o dużym bogactwie grzybów w Gorcach i pozwala już teraz wysnuć pewne wnioski.

W Gorcach zwracają uwagę gatunki, które można uważać za górskie. Grzyby te w Polsce najczęściej występują w górach i na pogórzu, na niżu pojawiają się znacznie rzadziej lub w mniejszej ilości. Według Skirgiełło (1959) ze strefą górską lub podgórską związane są *Polyporus varius* i *Strobilomyces floccopus*. Jedynie w górach dość pospolite są *Boletus calopus*, *B. erythropus* i *Porphyrellus porphyrosporus* (Skirgiełło 1960). Znacznie częstsze w górach niż na niżu są prawdopodobnie *Nevrophyllum clavatum*, *Hydnellum aurantiacum*, *H. suaveolens*, *Plicatura faginea*, *Caloporus confluens*, *C. ovinus*, *Lentinellus cochleatus*, *Marasmius alliaceus*, *Oudemansiella mucida* oraz gatunki rodzaju *Bovista*.

Jednym z najbardziej interesujących problemów jest udział grzybów w zbiorowiskach roślin naczyniowych. Na terenie Karpat polskich wykonano zaledwie kilka prac mikosocjologicznych. Badane były grzyby w *Fagetum carpaticum* sąsiadującego z Gorcami Beskidu Sądeckiego (Gumińska 1962 a i b), w *Fagetum carpaticum* i *Luzulo-Fagetum* w Bieszczadach Zachodnich (Domanski et al. 1960) oraz w reglu górnym i wyższych piętrach w Tatrach (Nespiak 1960, 1962 a i b). Prace te stwarzają możliwość porównania grzybów w zespołach Gorców z innymi pasmami karpackimi.

W zespole *Fagetum carpaticum* w Gorcach, podobnie jak w Beskidzie Sądeckim i w Bieszczadach, stałym i obfitym składnikiem jest *Marasmius alliaceus*. Gatunek ten, bardzo pospolity w buczynach karpackich, występuje również na niżu, ale przypuszczalnie znacznie rzadziej. Podawany z *Fagetum carpaticum* w Jurze Krakowskiej przez Gumińską (1962) nie jest tam, jak się zdaje, pospolity. Nie stwierdziłem występowania tego grzyba w czasie rocznych obserwacji w *Fagetum carpaticum* w Jaroszewcu (Wojewoda 1960) ani w ciągu kilkuletnich badań w Ojcowskim Parku Narodowym. Natomiast, według wszelkiego prawdopodobieństwa gatunek ten częsty jest, podobnie jak w górach, w *Fagetum boreo-atlanticum* na Pomorzu Zachodnim (Lisiewska 1960).

Pospolitymi gatunkami w *Fagetum carpaticum* w Gorcach są poza tym *Oudemansiella radicata*, *Collybia dryophila*, *Mycena pura*, *M. pelianthina*. Spotyka się *Craterellus cornucopioides*, *Clitocybe infundibuliformis*, *Armillariella mellea*, *Lentinellus cochleatus*, *Oudemansiella mucida*, *Mycena crocata*, *Russula cyanoxantha*.

W lasach świerkowych (*Piceetum tatricum*) grzyby występują w wielkiej obfitości. Masowo pojawiają się tam między innymi: *Cantharellus cibarius*, *Caloporus confluens*, *Boletus erythropus*, *Suillus bovinus*, *S. piperatus*, *Gomphidius glutinosus*, *Amanita muscaria*, *A. vaginata*, *Hygrophorus hypothecus*, *Marasmius androsaceus*, *M. perforans*, *Mycena galopoda*, *M. epipterygia*, *Tricholoma vaccinum*. Dość często trafiają się *Hydnellum suaveolens*, *Boletus calopus*, *Suillus variegatus*, *Xerocomus badius*, *Lactarius necator*, *L. rufus*, *Russula emetica*, *Hygrophoropsis aurantiaca*, *Amanita rubescens*. Szczegółowe obserwacje pozwolą być może na znalezienie różnic w grzybach obu podzespołów *Piceetum tatricum*: *abietetosum* i *subnormale*.

Niewiele można powiedzieć na razie o grzybach zespołu olszy szarej. W zespole tym lub w jego fragmentach zbierano m. in. *Porphyrellus porphyrosporus*, *Paxillus involutus*, *Collybia confluens*, *Laccaria laccata*, *Coprinus disseminatus*, *Amanita fulva*, *Cyathus striatus*, *Phallus impudicus*, *Gyrodon lividus*.

Interesujące są grzyby łąk. Tu bardzo często spotyka się przedstawicieli rodzaju *Bovista* (*B. nigrescens* i *B. plumbea*) oraz rodzaju *Calvatia* (*C. caelata* i *C. excipuliformis*). Grzyby te występują zwłaszcza na suchych, wypasanych polanach (*Hieracio-Nardetum strictae*). W miejscach wilgotniejszych pojawiają się różne gatunki rodzajów *Hygrocybe*, *Hygrophorus*, *Camarophyllus*, *Rhodophyllus* i *Agaricus*.

Z zespołu *Quercu-Carpinetum* nie mam dotychczas żadnych materiałów. Zbiorowisko to jest w Gorcach bardzo rzadkie.

Do najbogatszych w grzyby należy w Gorcach rezerwat im. W. Orkana. Głównym walorem tego rezerwatu jest duża ilość starego drewna. Na odziomkach i leżących kłodach masowo rosną m. in.: *Fomes fomentarius*, *Fomitopsis pinicola*, *Ganoderma applanatum*, *Plicatura faginea*, *Xylaria hypoxylon*, *Coryne sarcoides*, *Calocera viscosa*, *C. cornea*, *Armillariella mellea*, *Lentinellus cochleatus*, *Pleurotus ostreatus*, *Panellus stipiticus*, *Hohenbuehelia serotina*, *Oudemansiella mucida*, *Mycena acicula*, *M. crocata*, *M. galericulata*, *M. haematopoda*, *Pluteus cervinus*, *Lycoperdon pyriforme*, *Pholiota aurivella*, *P. squarrosa*, *Kuehneromyces mutabilis*, *Naematoloma capnoides*, *N. fasciculare*, *N. sublateritium*, *Psathyrella Candolleianum*. W ściółce częste są m. in. *Marasmius alliaceus*, *Collybia dryophila*, *Oudemansiella radicata*, *Mycena capillaris*, *Cystoderma carcharias*.

Wśród gatunków zebranych w Gorcach kilka zasługuje na dokładniejsze omówienie.

Ascomycetes

Helvellaceae

Gyromitra infula (Schaeff. ex Fr.) Quél. (*Helvella infula* Sch.) — Jeden okaz, 15. X. 1962, na polanie Średnie, przy szlaku Turbacz—Poręba Wielka, 1040—1080 m npm.

Tuberaceae

Choiromyces meandriformis Vitt. — Kilka okazów, sierpień 1962, w młodym, rzadkim lasu sosnowo-świerkowym, na pd. stoku Runka; na zachód od doliny Piekietka i wsi Maniowy, 700—800 m npm, zebrał J. Kornaś.

Według Lubelskiej (1954) znanych było dotychczas w Polsce kilkanaście stanowisk tego rzadkiego gatunku, z tego tylko trzy w Karpatach (Tatry, Pieniny i okolice Rymanowa Zdroju).

Basidiomycetes

Clavariaceae

Sparassis crispa (Wulf.) Fr. — Jeden okaz, lipiec 1963, w młodym lesie świerkowym, w Maniowach, w dolinie Piekietka, 600—700 m npm, zebrał J. Kornaś.

Hydnaceae

Hericium cirrhatum (Fr.) Nikol. — Jeden okaz, 7. VIII. 1962, przy drodze ze wsi Maniowy na Runek, zebrał J. Kornaś.

Hydnellum aurantiacum (Fr.) Karst. — Kilkanaście okazów, 18. VII. 1963, w lesie świerkowym z *Vaccinium myrtillus* z udziałem *Corylus avellana* i *Fagus silvatica*, w samym dole południowego ramienia Kiczory nad Zarębką Średnią (Łopuszna) koło polany Kowańcowa, 800—900 m npm.

H. suaveolens (Fr.) Karst. — a) Kilkanaście okazów, razem z poprzednim gatunkiem; b) Kilkanaście okazów 19. VII. 1963, w sztucznym lesie świerkowym, lewy brzeg potoku Łopuszna nad Zarębką Niżnią (wieś Łopuszna), na pd.-wsch. stoku Chorobowskiej Góry, 700—800 m npm; c) Kilka okazów, lipiec 1963, fragmenty *Vaccinio-Piceetea*, grzbiet między Jamnem a Jaszcem w paśmie Turbacz, zebrał J. Kornaś; d) Kilkanaście okazów, 20. VIII. 1963, w świerczynie, prawa strona szosy Chabówka—N. Targ, na Obidowej, między przełęczą Sieniawską a szosą, 750—800 m npm.

Gatunek ten podawany już z Gorców przez Krupę (1888 — Obidowa nad Porębą Wielką), zaliczany do rzadszych (Gumińska 1962), jest przypuszczalnie w Gorcach pospolity.

Cantharellaceae

Nevrophyllum clavatum (Pers.) Pat. — Kilka razem zrośniętych okazów, 10. VII. 1963, we fragmentach *Vaccinio-Piceetea*, na skalistym gruncie lewego zbocza nad potokiem płynącym spod Limierzysk (środkowa część zbocza przy grzędzie oddzielającej potok od Jamnego), około 800 m npm, zebrała R. Rajchelówna.

Boletaceae

Gyrodon lividus (Bull. ex Fr.) Sacc. — Kilkadziesiąt okazów obserwował (kilka zebrał) J. Kornaś w lipcu i sierpniu 1963, w *Alnetum incanae* nad Dunajcem w Maniowach, około 515 m npm.

Gatunek ten, rzadki w Polsce, dotychczas był podawany z kilku stanowisk na niżu (Skirgiełło 1960) oraz z dwu w Karpatach¹, w okolicach Rabki (Zabłocka 1932) i koło Myślenic (Skirgiełło 1960). W ostatnich latach *Gyrodon lividus* był

¹ W trakcie porządkowania zielnika grzybów IB PAN w Krakowie znalazłem 2 okazy tego gatunku z następującą etykietą; ze zbiorów W. Zabłockiej, Pieniny 7. IX. 1930.

zbierany w Bieszczadach (A. Skirgiełło — wiadomość korespondencyjna). Stanowisko w Maniowach jest drugim w Gorcach.

Porphyrellus porphyrosporus (Fr.) Gilb. — Jeden okaz, lipiec 1962, fragmenty *Alnetum incanae* nad potokiem Łopuszna, około 1 km powyżej Zarębka Średniego w stronę „Żubrowiska“, około 740 m npm.

W Polsce rzadki, podawany dotychczas tylko z gór i okolic Gdańska (Skirgiełło 1960).

Strobilomycetaceae

Strobilomyces floccopus (Vahl ex Fr.) Karst. — Jeden okaz w świerczynie, 7. X. 1960, południowe ramię Kiczory między Zarębką Średnią (Łopuszna) a Groniem, około 750 m npm.

Gatunek w Polsce rzadki, występuje głównie w górach, poza tym podawany był z okolic Warszawy i kilku miejsc na Pomorzu (Skirgiełło — 1960).

Gomphidiaceae

Gomphidius roseus (Fr.) Gill. — Jeden okaz, 20. VIII. 1963, na brzegu świerczyny i suchej łąki, w lewo od szlaku Rdzawka (Obidowa) — Stare Wierchy, około 2 km od szosy Chabówka—Zakopane w stronę Starych Wierchów, 750—850 m npm.

Gatunek bardzo rzadki. W Czechosłowacji występuje głównie w górskich lasach świerkowych wśród mchu. W Polsce notowany tylko z Tatr i z kilku miejscowości niżowych (Skirgiełło 1960). Stanowisko na Obidowej jest drugim w polskich Karpatach i pierwszym w naszych Beskidach. We wrześniu 1963 roku gatunek ten zebrano w okolicach Warszawy (A. Skirgiełło — wiadomość korespondencyjna).

Rhizopogonaceae

Rhizopogon roseolus (Corda in Sturm) Th. M. Fr. var. *foetens* Svrček — Jeden okaz, 20. VIII. 1963, lasek świerkowy z udziałem sosny przy szlaku Obidowa—Stare Wierchy, mniej więcej w sąsiedztwie poprzedniego gatunku, w ziemi, częściowo odsłonięty.

Gatunek podawany z kilkunastu stanowisk w Polsce, na niżu przypuszczalnie nierzadki. Jest to pierwsze stanowisko tego grzyba w polskich Karpatach.

Zebrane materiały znajdują się w zielniku Instytutu Botanicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Flory i inne opracowania, z których oznaczałem grzyby albo czerpałem nomenklaturę, są wymienione w spisie literatury.

Na zakończenie chcę podziękować wszystkim osobom, które pomogły mi w zbieraniu materiałów oraz udzieliły mi informacji i rad: prof. dr. A. Skirgiełło, prof. drowi J. Kornasiowi i jego rodzinie, drowi Z. Domańskiemu, mojej żonie mgr K. Wojewodowej, mgr M. Ralskiej-Jasiewiczowej, drowi A. Jasiewiczowi, mgr R. Rajchelównie, p. J. Guzikowi oraz uczestnikom studenckich praktyk wakacyjnych w Łopusznej w latach 1962 i 1963.

LITERATURA

1. Bondarcew A. S. 1963. Trutowyje griby jewropiejskoj czasti SSSR i Kawkaza. Str. 725. Moskwa—Leningrad. Izd. AN. SSSR.
2. Bourdot H., Galzin A. Hyménomycètes de France. Str. 761. Sceaux. M. Bry.
3. Dennis R. W. G. 1960. British Cup Fungi and their allies. Str. 280. Printed for the Ray Society.
4. Domański S., Gumińska B., Lisiewska M., Nespiak A., Skirgiełło A., Truszkowska W. 1960. Mikoflora Bieszczadów Zachodnich. Mon. Bot. 10 (2): 159—236.
5. Gumińska B. 1962a. Mikoflora lasów bukowych Rabsztyna i Maciejowej. Mon. Bot. 13: 3—85.
6. Gumińska B. 1962b. Grzyby Roztoki Małej w Beskidzie Sądeckim. Fragm. Flor. et Geobot. 8 (2): 205—213.
7. Hesse R. 1891—1894. Die Hypogaeen Deutschland. Bd. 1. Str. 133, tabl. 11. Bd. 2. Str. 140, tabl. 11. Halle a. S. Verl. v. L. Hofstetter.
8. Kornaś J. 1955. Charakterystyka geobotaniczna Gorców. Mon. Bot. 3: 3—216.
9. Kornaś J. 1957. Rośliny naczyniowe Gorców. Mon. Bot. 5: 3—259.
10. Krupa J. 1888. Zapiski mykologiczne z okolic Lwowa i z Podtatrza. Spraw. Kom. Fizj. PAU. 22: 12—47.
11. Lange I. 1935—1940. Flora Agaricina Danica. Vol. 1—5. Copenhagen. Printed by Recato A/S.
12. Lange M. 1956. Danish Hypogeous *Macromycetes*. Dansk Bot. Ark. 16 (1): 1—84.
13. Lisiewska M. 1960. Wstępne badania nad grzybami wyższymi Puszczy Bukowej pod Szczecinem. Mon. Bot. 10 (2): 37—47.
14. Lubelska B. 1954. O występowaniu trufli (*Tuber* Mich. i *Choiromyces* Vitt.) w Polsce. Fragm. Flor. et Geobot. 1 (1): 87—95.
15. Medwecka-Kornaś A. 1955. Zespoły leśne Gorców. Ochrona Przyr. 23: 1—111.
16. Moser M. 1955. Die Röhrlinge, Blätter- und Bauchpilze. Str. 327. Stuttgart. Verl. G. Fischer.
17. Namysłowski B. 1910. Przyczynek do mykologii Galicji. Spraw. Kom. Fizj. PAU. 44 (3): 43.
18. Namysłowski B. 1911. Prodromus *Uredinarum* Galiciae et Bucovinae. Spraw. Kom. Fizj. PAU. 66 (3): 65—146.
19. Nespiak A. 1960. Notatki mikologiczne z Tatr. Fragm. Flor. et Geobot. 6 (4): 709—724.
20. Nespiak A. 1962a. Notatki mikologiczne z Tatr. Cz. II. Fragm. Flor. et Geobot. 8 (2): 215—225.
21. Nespiak A. 1962b. Grzyby. W pracy zbiorowej: Tatrzański Park Narodowy. Str. 675. Kraków. Wyd. Zakł. Ochr. Przyr. PAN.
22. Nikolajewa T. L. 1961. Flora Plantarum Cryptogamarum URSS. *Hydnaceae*. 6 (2). Str. 432. Moskwa—Leningrad. Izd. AN. SSSR.
23. Pilát A. 1936—1942. *Polyporaceae*. 1—2. W pracy: Atlas de Champignons de l'Europe. T. 3. Praha. Str. 624, tabl. 374.
24. Pilát A. 1951. Klič k určování našich hub hřibovitých i bedlovitých. Str. 719. Praha. Nakl. Jedn. Svaz. Česk. Zeměd.
25. Skirgiełło A. 1951. Rodzaj *Russula* w Polsce i krajach przyległych. Planta Polonica. 9 (1): 5—126.
26. Skirgiełło A. 1959. Notatki mikologiczne z okolic Krościenka nad Dunajcem. Mon. Bot. 8: 229—235.
27. Skirgiełło A. 1960. Flora Polska. Rośliny zarodnikowe. *Boletales*. Str. 131+XXX tabl. Warszawa. PWN.
28. Wodiczko A. 1911. Materyały do mykologii Galicji. Cz. pierwsza. Spraw. Kom. Fizj. PAU. 45: 40—57.
29. Wojewoda W. 1960. Obserwacje mikologiczne w płatach *Fagetum carpaticum* i *Pineto-Vaccinietum myrtilli* w okolicy Rabsztyna. Fragm. Flor. et Geobot. 6 (4): 725—768.
30. Wróblewski A. 1918. Przyczynek do znajomości grzybów Galicji Zachodniej. Spraw. Kom. Fizj. PAU. 52: 122—127.
31. Wróblewski A. 1920. Grzyby zbioru Józefa Krupy. Spraw. Kom. Fizj. PAU. 53/54: 83—94.
32. Zabłocka W. 1932. Grzyby kapeluszowe Zarytego koło Rabki. Acta Soc. Bot. Pol. 9 (Suppl.): 199—216.
33. Flora ČSR. 1958. *Gasteromycetes*. Str. 862. Nakl. ČAV. Praha.

SUMMARY

The author submits information on mycological investigations hitherto carried out in the Gorce range (West Carpathian Mts.). Owing to the studies by A. Medwecka-Kornaś and J. Kornaś, this range is one of those known best in the Polish Beskid Mts. as far as vascular plants are concerned. On the other hand, the knowledge of the Fungi of the Gorce range has so far been rather scanty.

Mycological observations were started in the year 1960 by the present author who by August of the year 1963 has collected about 220 species of Fungi of the classes *Asco-* and *Basidiomycetes*. The aim of the investigations which will be continued in the years to come is to learn the flora of Fungi, the part they play in plant communities, and their vertical and horizontal distribution in the Gorce range. Among those hitherto gathered the author discusses the species connected with certain plant communities as well as the montane and rare species. Some of them have so far been known from one or only few localities in the Polish Carpathian Mts. Here, *Choiromyces meandriformis*, *Gyrodon lividus*, and *Gomphidius roseus* should be reckoned. *Rhizopogon roseolus* is reported for the first time from the Polish part of the Carpathian Mts.

Department of Taxonomy and Geography of Plants, Jagellonian University of Cracow